

បញ្ជីមាតិកា

មេរៀនទី ១ សីលធម៌គឺអ្វី ?..... ៥

មេរៀនទី ២ ទស្សនៈអំពីបាប..... ៧

មេរៀនទី ៣ ហ្វ្រូមម៉ាត់ម៉ាស័យ៉ូដូ..... ៩

មេរៀនទី ៤ គោរពខ្ញុំពុកម្តាយ..... ១១

មេរៀនទី ៥ សេចក្តីស្អាត..... ១៣

មេរៀនទី ៦ សេចក្តីក្លាហាននិងសេចក្តីកំសាក..... ១៥

មេរៀនទី ៧ មេត្តាចិត្តនិងចិត្តស្ងួត..... ១៧

មេរៀនទី ៨ ការប្រព្រឹត្តខ្លួននៅចំពោះមុខសាធារណៈជន..... ១៨

មេរៀនទី ៩ បដិសណ្ឋារកិច្ច..... ២០

មេរៀនទី ១០ ជួយបណ្តាអ្នកទន់ខ្សោយ..... ២១

មេរៀនទី ១១ សប្បុរសធម៌..... ២២

មេរៀនទី ១២ ចណ្ឌភាព ឬ អាការកាចសាហាវ..... ២៣

មេរៀនទី ១៣ សេចក្តីទៀងត្រង់..... ២៤

មេរៀនទី ១៤ សេចក្តីព្រហ័ន..... ២៦

មេរៀនទី ១៥ សេចក្តីខ្ជិលប្រអូស..... ២៧

មេរៀនទី ១៦ សេចក្តីតក់ក្រហល់..... ២៩

មេរៀនទី ១៧ អំនួត..... ៣១

មេរៀនទី ១៨ ការសងសឹក..... ៣៣

មេរៀនទី ១

សីលធម៌គឺអ្វី ?

អាក្នុងក្បួន (أَخْلَاقُ) មានន័យថា សីលធម៌ ។ គឺមានចរិយាមារយាទល្អប្រពៃ ។ មានចរិយាមារយាទល្អជាប្រការសំខាន់ តែពិបាកណាស់ ។ ព្រះសាស្តាម្ចាស់ម៉ាដូ មានព្រះវចនៈថា៖ " صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ខ្ញុំ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ត្រូវចាត់បញ្ជូនមកដើម្បីដុសខាតចរិយាមារយាទអស់លោកឲ្យសុក្រិតឥតខ្ចោះ¹ ។" បានសេចក្តីថាភារកិច្ចសំខាន់បំផុតមួយក្នុងចំណោមភារកិច្ចច្រើនដែលអស់ឡោះហ្ន៎ عجل ដាក់មកលើព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم នោះ គឺបង្ហាត់បង្រៀនយើងឲ្យមានសីលធម៌សុក្រិតក្នុងខ្លួន ។

ទទួលបាននូវសីលធម៌ប្រសើរបំផុត ប្រៀបបាននឹងប្រវាទឡើងពីក្នុងរូងជ្រៅ ។ ចូរអ្នកគិតមើលខ្លួនឯងកំពុងប្រវាទឡើងពីក្នុងរណ្តៅជ្រៅដូចផែនដី ។ នៅក្នុងរូងយើងមើលអ្វីមិនឃើញទេ ភ្នែកយើងពុំមានប្រយោជន៍ទេ ។ យើងត្រូវរកផ្លូវដោយប្រើដៃ ។ ពេលយើងឡើងខ្ពស់ទៅៗ យើងឃើញពន្លឺច្បាស់ឡើងៗ ភ្នែកយើងនឹងបើកធំឡើងៗ ។ ដូចគ្នាដែរ ពេលយើងព្យាយាមផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលលក្ខណៈយើងឲ្យប្រសើរឡើង យើងអនុវត្តបន្តិចម្តងៗ ឲ្យកាន់តែខ្ពស់ឡើងៗ ។ ដរាបណាយើងប្រវាទឡើងទៅជិតពន្លឺអស់ឡោះហ្ន៎ عجل ដរាបនោះសីលធម៌យើងប្រសើរឡើង ។ លុះចេញផុតពីរូង យើងត្រូវពន្លឺចោមជុំ យើងអាចមើលឃើញឆ្ងាយពីកន្លែងរូងនោះ ។ យើងអាចមើលឃើញមេឃ ឃើញថ្ងៃ ។ ពេលយើងបានទៅដល់កំពូលបុគ្គលលក្ខណៈយើង វិញ្ញាណយើងត្រូវស្នើអស់ឡោះហ្ន៎ عجل ចោមជុំ វិញ្ញាណយើងអាចមើលឃើញក្នុងភាពងងឹត ក្នុងភាពងងឹតដែលគេចង់ទាក់ទាញយើងឲ្យចូល ។ ដូច្នេះវិញ្ញាណមើលឃើញផ្លូវទៅរកអស់ឡោះហ្ន៎ عجل ។ ពិបាកទៅដល់ថ្នាក់នេះណាស់ តែវាជាប៉ែកមួយនៃការពិសោធន៍ក្នុងលោកនេះ នេះជាមធ្យោបាយមួយគត់ដើម្បីទៅជាបក្សពួកពិតប្រាកដម្នាក់របស់ព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ។

¹ . (Yahya related to me from Malik that he had heard that the Messenger of Allah, may Allah bless him and grant him peace, said, "I was sent to perfect good character."), Muwatta Malik (موطأ مالك), Arabic reference: Book 47, Hadith 1643, USC-MSA web (English) reference: Book 47, Hadith 8

នៅក្នុងស្វីរ៉េ:ត្ដី អាន់-នូរ អាយ៉ាស៊ុ ៣៥ និង ៣៦ អល់ឡោះហ្គ័រមានព្រះ
បន្ទូលថា:

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ
يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتِ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ
تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

៣៥. អល់ឡោះហ្គ័រជារស្មីនៃមេឃទាំងឡាយនិងផែនដី ។ រស្មីនៃព្រះអង្គប្រៀបបាន
នឹងអង្កែលុប (ហឹងដែលលុបក្នុងជញ្ជាំង) ដែលមានចង្កៀងមួយ[ភ្លឺ]នៅក្នុងនោះ ។
ចង្កៀងនោះនៅក្នុងកែវផលិត (កែវវិសេសមួយប្រភេទមានពន្លឺភ្លឺចាំងរស្មីផ្នែកៗ) ។
កែវនោះ[ថ្លាណាស់ វាភ្លឺចែងចាំង]ហាក់ដូចជ្រាយដែលមានពន្លឺត្រចះត្រចង់ រោះ
ឡើងអាស្រ័យ[ប្រេងឥន្ធនៈនៃ]ដើមឈើប្រកបដោយពរជ័យសិរីសួស្ដី ដើមស្រែទូន
ដែលមិនមកពីទិសខាងកើតទេ មិនមកពីទិសខាងលិចទេ ប្រេងរបស់វា[មានរស្មីភ្លឺ
ត្រចះត្រចង់ណាស់ វា]ស្ទើរតែចែងចាំងរស្មីដោយពុំបាច់មានភ្លើងប៉ះពាល់វាទេ ។
រស្មីលើរស្មី ។ អល់ឡោះហ្គ័រទ្រង់ដឹកនាំអ្នកណាមួយឆ្ពោះទៅរករស្មីនៃព្រះអង្គស្រេច
តែលើព្រះអង្គ ។ អល់ឡោះហ្គ័រលើកឡើងនូវឧទាហរណ៍ផ្សេងៗសម្រាប់មនុស្ស
ទាំងឡាយ ។ អល់ឡោះហ្គ័រទ្រង់ញាណសព្វសារពើ ។ ៣៦. [រស្មីនេះភ្លឺត្រចះត្រចង់
នៅ]ក្នុងបណ្តាគេហដ្ឋានដែលអល់ឡោះហ្គ័រអនុញ្ញាតឲ្យលើកតម្កើង នៅក្នុងបណ្តា
គេហដ្ឋាននោះគេថ្លែងព្រះនាមព្រះអង្គ ។ ថ្វាយថោមនាការចំពោះព្រះអង្គនាទីនោះ
ទាំងព្រឹកទាំងល្ងាច ។ (២៤:៣៥-៣៦)

មានរស្មីសម្រាប់បង្ហាញផ្លូវយើងក្នុងភាពងងឹត ។ អល់ឡោះហ្គ័រប្រាប់យើង
ថាព្រះអង្គនឹងបង្ហាញផ្លូវយើងដោយរស្មីព្រះអង្គ ព្រះអង្គនឹងជួយយើងឲ្យ
ឡើងពីក្នុងរូង ។

តើយើងអាចប្តូរសីលធម៌យើងឲ្យកាន់តែប្រសើរឡើងបានដូចម្តេច ? យើង
អាចដូរសីលធម៌យើងឲ្យកាន់តែប្រសើរឡើងបាន ដោយព្យាយាមធ្វើល្អគ្រប់ពេល
កុំដាច់ ទោះបីនៅឯផ្ទះក្តី នៅឯម៉ាស់យ៉ូដូក្តី នៅឯសាលារៀនក្តី ឬនៅជាមួយមិត្ត
យើងក្តី ។ រាល់ពេលដែលយើងធ្វើអាក្រក់ យើងត្រូវសូមទោសអល់ឡោះហ្គ័រ ។
យើងត្រូវខិតខំដែរកុំឲ្យធ្វើកំហុសដដែលម្តងទៀត ។

មេរៀនទី ២

ទស្សនៈអំពីបាប

បាបគឺការប្រព្រឹត្តិរបស់បុគ្គលដែលធ្វើទង្វើអាក្រក់ ។ ចូរអ្នកគិតថាអ្វីៗដែលអ្នកធ្វើសុទ្ធតែត្រូវអស់ឡោះហ្ន៎^{عز وجل} ឲ្យពិន្ទុ ។ បើអ្នកធ្វើទង្វើល្អ អ្នកនឹងបានបុណ្យ (ស្វ័យភ័យ) បើអ្នកធ្វើទង្វើអាក្រក់ អ្នកនឹងបានបាប ។

ថ្ងៃជំនុំជម្រះអស់ឡោះហ្ន៎^{عز وجل} នឹងបង្ហាញពិន្ទុដែលអ្នកទទួលបាន ។ បើអ្នកបានបុណ្យ (ស្វ័យភ័យ) ច្រើនជាង អ្នកនឹងបានចូលឋានសួគ៌ បើអ្នកបានបាបច្រើនជាង អ្នកនឹងចូលឋាននរក ។ មានតែបុគ្គលដែលមានបាបច្រើនជាងបុណ្យទេដែលនឹងចូលឋាននរក ។

អស់ឡោះហ្ន៎^{عز وجل} មានព្រះបន្ទូលថា បាបមួយណាក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើ តូចក្តី ធំក្តី ដោយឲ្យគេឃើញក្តី ដោយលាក់បាំងក្តី ព្រះអង្គ^{عز وجل} ដឹងទាំងអស់ ។ ព្រះអង្គ^{عز وجل} មានព្រះបន្ទូលដែរថាព្រះអង្គ^{عز وجل} នឹងលើកទោសឲ្យអ្នកណាដែលតោបាស្ត់ (គឺស្តាយក្រោយ) មិនធ្វើបាបដដែលទៀតទេ ។

បុរសពីរនាក់មករកអ៊ីម៉ាំទី ៦ របស់យើង^{صلوات الله عليه والسلام} ទូលព្រះអង្គ^{صلوات الله عليه والسلام} ថាពួកគេចង់តោបាស្ត់ដែលបានសាងបាប ។ បុរសទី ១ ថាគាត់បានសាងបាបតូចច្រើន បុរសទី ២ ថាគាត់បានសាងបាបធំពីរ ។ អ៊ីម៉ាំ^{صلوات الله عليه والسلام} បានប្រាប់បុរសទី ១ ឲ្យរើសដុំមួយដុំសម្រាប់បាបតូចមួយដែលគាត់បានធ្វើ ។ ព្រះអង្គ^{صلوات الله عليه والسلام} ប្រាប់បុរសទី ២ ឲ្យគាត់យកដុំមួយពីរសម្រាប់បាបធំទាំងពីរ ។ ក្រោយមកបន្តិច បុរសទាំងពីរត្រឡប់មកវិញ សួរអ៊ីម៉ាំ^{صلوات الله عليه والسلام} ថាពួកគាត់ត្រូវធ្វើអ្វីបន្ទាប់ពីនោះ ។ អ៊ីម៉ាំ^{صلوات الله عليه والسلام} ប្រាប់បុរសទាំងពីរឲ្យយកដុំមួយត្រឡប់ទៅដាក់កន្លែងដើមរបស់វាវិញ កុំឲ្យខុសកន្លែង ។ បុរសដែលបានយកដុំមួយធំពីរពិបាកលើកដុំមួយនោះទៅដាក់កន្លែងដើមរបស់វាវិញណាស់ តែគាត់អាចធ្វើបានសម្រេច ។ បុរសដែលមានដុំមួយច្រើនមិនដឹងនឹងយកដុំមួយទៅដាក់កន្លែងណាទេ ព្រោះគាត់មានដុំមួយច្រើន ចាំមិនបានទេថាគាត់បានរើសដុំមួយកំណែនៃណា ។

ឧត្តមគតិរឿងនេះគឺ ពិបាកតោបាស្ត់បាបតូចៗណាស់ដែលបានធ្វើជាញឹកញយ ។

សំខាន់បំផុតឲ្យតៅបាសុំជានិច្ចកុំដាច់ សូមឲ្យអល់ឡោះហ្ន៎លើកទោសឲ្យ
 យើងដែលបានសាងបាប ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់មហាសន្តោស មហាមេត្តាប្រណី ។
 អ្នកដឹងទេថាបាបណាមួយដែលគេធ្វើជាញឹកញយ ?

មេរៀនទី ៣

ហ្វ្រូមម៉ាត់ម៉ាស់យ៉ូដូ

ហ្វ្រូមម៉ាត់ (حُرْمَت) មានន័យថាសេចក្តីគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ។ ពេលយើងទៅកាន់ ម៉ាស់យ៉ូដូ ឬ អ៊ីម៉ាបារ៉ា យើងត្រូវដឹងថាយើងទៅដើម្បីនឹកដល់អល់ឡោះហ្វ្រូមម៉ាត់ ។

ម៉ាស់យ៉ូដូនិងអ៊ីម៉ាបារ៉ាមិនដូចគ្នាទេ ។ គេស្នើឡាតុំនៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូ ។

គេអាចប្រើអ៊ីម៉ាបារ៉ាជាកន្លែងធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗបាន ដូចជាប្រជុំគ្នា បរិភោគ ស្នើឡាតុំ ធ្វើយុត្តាធិការ ជាដើម ។ បានសេចក្តីថាអ្នកអាចធ្វើប្រការនីមួយៗបាននៅក្នុង អ៊ីម៉ាបារ៉ា តែមិនអាចធ្វើប្រការនោះបានទេនៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូ ។

នៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូ អ្នកត្រូវរក្សាការស្ងៀមស្ងាត់ ។ និយាយព្រមនឹងពេលគេ ស្នើឡាតុំជាការប្រមាថមើលងាយ ។ បើអ្នកចាំបាច់ត្រូវនិយាយ ចូរកុំនិយាយអំពី ប្រការមិនសំខាន់ជាដាច់ខាត ។

នៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូក៏ដូចនៅក្នុងអ៊ីម៉ាបារ៉ាដែរ ចិត្តអ្នកត្រូវផ្តោតទៅរកព្រះអ្នក បង្កើតអ្នក ។

នៅក្នុងអ៊ីម៉ាបារ៉ាអនុញ្ញាតឲ្យនិយាយគ្នាបាន តែក្នុងពេលនីមួយៗប៉ុណ្ណោះ ។ បើ គេដាក់តែបូដាក់បាយឲ្យបរិភោគ អ្នកអាចនិយាយគ្នាបាន តែពេលគេថ្លែង សុន្ទរកថាឬសូត្រខ្លះៗ អ្នកត្រូវស្ងាត់មាត់ អង្គុយស្ងៀមមួយកន្លែង មិនធ្វើកាយ វិការ មិនរំខានគេ ។

បើអ្នកឃើញអ្នកណាម្នាក់ធ្វើឲ្យម៉ាស់យ៉ូដូណាយ៉ូស វាហ្វ្រូមម៉ាត់អ្នកប្រាប់ អ្នកនោះឲ្យឈប់ធ្វើឲ្យម៉ាស់យ៉ូដូណាយ៉ូស ។ វាហ្វ្រូមម៉ាត់អ្នកសំអាតម៉ាស់យ៉ូដូនិងធ្វើឲ្យ ម៉ាស់យ៉ូដូត្រូវហ្វ្រូមម៉ាត់ដែរ ។

អ្នកមិនត្រូវរត់ មិនត្រូវលេងនៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូឬនៅក្នុងអ៊ីម៉ាបារ៉ាជាដាច់ខាត ។

អ្នកត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួននៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូ ហាក់ដូចជាម៉ាស់យ៉ូដូនោះជារបស់ អល់ឡោះហ្វ្រូមម៉ាត់ ។ ទោះបីយើងដឹងថាអល់ឡោះហ្វ្រូមម៉ាត់មិនត្រូវការលំនៅក៏ដោយ តែ យើងត្រូវធ្វើដូចជាព្រះអង្គមើលយើង យើងត្រូវតែនៅក្បែរព្រះអង្គ ។

ម៉ាស់យ៉ូដូជាកន្លែងដែលយើងចូលទៅជិតអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) បំផុតដោយចិត្ត

ពេលចូលទៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូ យើងត្រូវថា៖

"ក្នុងព្រះនាមអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) ខ្ញុំទុកចិត្តលើអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) ពុំមានឥទ្ធិពលក្រៅពីអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) ទេ (بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) ។ ពេលចេញពីម៉ាស់យ៉ូដូ យើងត្រូវសូត្រថា៖

"ក្នុងព្រះនាមអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) សូមអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) ការពារខ្ញុំពីស្មៃតួនត្រូវបណ្តាសា (بِسْمِ اللَّهِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)"

ហេតុអ្វីយើងត្រូវស្ងៀមស្ងាត់មិននិយាយគ្នានៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូ ?

មូលហេតុដែលយើងត្រូវស្ងៀមស្ងាត់មិននិយាយគ្នានៅក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូនោះ គឺដើម្បីគេអាចសិក្សានិងយល់សាសនាអ៊ីស្លាមបានប្រសើរឡើង ។ បានសេចក្តីថា បើគេសួរយើងដោយសំណួរណាមួយ យើងអាចជួយគេបានដោយឆ្លើយតបគេ ដូច្នោះយើងធ្វើឲ្យអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) ពេញចិត្ត ។

យើងអាចប្រព្រឹត្តខ្លួនជាគំរូល្អសម្រាប់អ្នកដទៃបានដែរ ដូច្នោះអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) នឹងប្រទានរង្វាន់ (ស្វ្វាវ៉ាប់) ឲ្យយើង ។

អាយ៉ាទុលឡោះហ្គ័រ យូមែនី មានប្រសាសន៍ថា៖ "អ្នកបង្ហាញផ្លូវល្អមានតម្លៃស្មើអ្នកធ្វើល្អដែរ ។" បានសេចក្តីថាពេលអ្នកប្រាប់គេឲ្យធ្វើល្អនិងមានសប្បុរសធម៌ ដូចម្តេចនោះ អ្នកនឹងបានរង្វាន់ (ស្វ្វាវ៉ាប់) ស្មើអ្នកដែលអនុវត្តិការធ្វើទង្វើល្អនិងការមានចិត្តសប្បុរសដែរ ។

ពេលគេធ្វើសុន្ទរកថាឬខ្លាចអ្នកជាភាសាដែលគេមិនយល់ យើងត្រូវស្ងៀមស្ងាត់មិននិយាយគ្នាទេ ដើម្បីនឹងមិនរំខានអ្នកដែលស្តាប់ ។

ដើម្បីបញ្ចប់ យើងត្រូវរក្សាការស្ងៀមស្ងាត់គ្រប់ទីកន្លែងណាដែលគេលើកតម្កើងអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) ឬថាព្រះនាមអល់ឡោះហ្គ័រ(عَل) ។ ធ្វើដូច្នោះសឲ្យឃើញថាយើងសម្តែងសេចក្តីគោរពចំពោះព្រះអ្នកបង្កើតយើង ។

មេរៀនទី ៤

គោរពឪពុកម្តាយ

គោរពមានន័យថាស្តាប់គេ ឲ្យតម្លៃគេ ។ មានន័យដែរថាគិតថាគេជាបុគ្គលសំខាន់ យកចិត្តទុកដាក់នឹងគេដោយមិនធ្វើមុខក្រញូរឬមិនពេញចិត្ត ។

អល់ឡោះហ្គ័រ^១ មានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន (២:៨៣) ថាឲ្យធ្វើតាមបង្គាប់ព្រះអង្គ^២ និងគោរពឪពុកម្តាយយើង ។

សឲ្យឃើញថាស្តាប់ និងធ្វើតាមបង្គាប់ឪពុកម្តាយជាប្រការសំខាន់ណាស់ ។ ហ្វាឌីស្ទ្រូមូយ ចែងថា "ឋានសួគ៌នៅក្រោមជើងម្តាយអ្នក^២ ។" បានសេចក្តីថា អ្នកណាធ្វើឲ្យម្តាយសប្បាយចិត្តធ្វើឲ្យម្តាយពេញចិត្តខ្លួន អ្នកនោះនឹងមិនពិបាកចូលឋានសួគ៌ទេ ។ ព្រះសាស្តា^៣យើង^៤ មានព្រះវចនៈថា៖ "គេមិនទទួលយកទេ ស្ត្រីឡាត់ (عبادة) របស់បុគ្គលណា ដែលធ្វើឲ្យឪពុកម្តាយទាស់ចិត្តនោះ ។"

ហ្វាឌីស្ទ្រូនេះបញ្ជាក់ប្រាប់យើងថា អល់ឡោះហ្គ័រ^១ នឹងមិនទទួលយកស្ត្រីឡាត់របស់បុគ្គលណាដែលធ្វើឲ្យឪពុកម្តាយទាស់ចិត្ត ។ ព្រះបញ្ជាសំខាន់បំផុតរបស់អល់ឡោះហ្គ័រ^១ គឺស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ ហេតុដូច្នេះ តើយើងអាចប្រឆាំងប្រការនេះបានដូចម្តេច ?

កូនៗដែលបានធំនៅក្នុងសង្គមប្រទេសខាងលិច មិនឃើញគេគោរពឪពុកម្តាយខ្លួនទេ នៅជុំវិញខ្លួននោះ ។ រៀបការរួច គេចាកចោលឪពុកម្តាយខ្លួនជាធម្មតា

² source: <https://sunnah.com/nasai:3104>. Reference : Sunan an-Nasa'i 3104. English translation : Vol. 1, Book 25, Hadith 3106)

أَحْبَبْنَا عَبْدَ الْوَهَّابِ بْنِ عَبْدِ الْحَكَمِ الْوَرَّاقَ، قَالَ حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ أَحْبَبْتَنِي مُحَمَّدُ بْنُ طَلْحَةَ، - وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ - عَنْ أَبِيهِ طَلْحَةَ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ جَاهِمَةَ السُّلَمِيِّ، أَنَّ جَاهِمَةَ، جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَدْتُ أَنْ أَعْرُوزَ وَقَدْ جِئْتُ أَسْتَشِيرُكَ . فَقَالَ " هَلْ لَكَ مِنْ أُمِّ " . قَالَ نَعَمْ . قَالَ " فَالزَّمْهَا فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ رِجْلِهَا " .

ដោយឲ្យឪពុកម្តាយទៅរស់នៅឯគ្រឹះស្ថានសម្រាប់មនុស្សចាស់ ។

សាសនាអ៊ីស្លាមចែងប្រាប់យើងថាមិនត្រូវធ្វើបែបនេះទេ ។ គេត្រូវជួយឪពុកម្តាយជានិច្ច មិនត្រូវបណ្តោយឲ្យឪពុកម្តាយរងការលំបាកឬបញ្ហាជាដាច់ខាត ។

ពេលក្រោកពីដេក ប្រការដំបូងបង្អស់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺទៅឲ្យសាឡាមឪពុកម្តាយអ្នកថា៖ "អាស់-សាឡាមូ អូឡៃគុម" ។

កាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើចំពោះឪពុកម្តាយគឺ៖

- ១. មិនត្រូវប្រើសម្តីធំដាក់ឪពុកម្តាយទេ ។
- ២. ពេលឪពុកម្តាយចូលមកក្នុងបន្ទប់គ្រាដំបូង ចូរអ្នកក្រោកឈរលើអ្នកកំពុងអង្គុយ ។
- ៣. ចូរកុំនិយាយកាត់ឪពុកម្តាយពេលឪពុកម្តាយកំពុងនិយាយ ។
- ៤. ចូរកុំកែកំហុសឪពុកម្តាយនៅពីមុខអ្នកដទៃ ។

អល់ឡោះហ្វ័រស្រឡាញ់អ្នកដែលគោរពឪពុកម្តាយណាស់ ព្រះអង្គប្រទានរង្វាន់ (ស្វាវ៉ាប់) ឲ្យអ្នកនោះ ។ អាយ៉ាទុលឡោះហ្វ័រ យូមែនីមានប្រសាសន៍ថា៖ "មើលមុខម្តាយនិងឪពុកខ្លួនដោយសេចក្តីគោរព ប្រៀបបាននឹងមើលកាក្កុំបាស៊ុ គឺបានរង្វាន់ស្មើគ្នា ។"

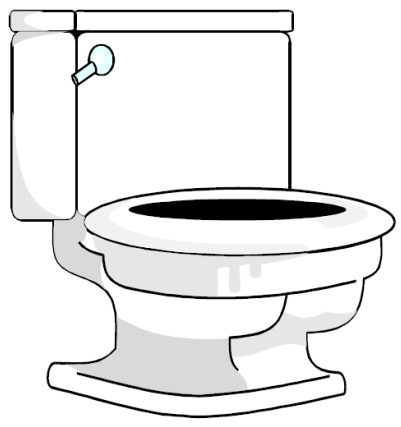
មេរៀនទី ៥

សេចក្តីស្អាត

រក្សាសេចក្តីស្អាតជាប្រការសំខាន់ណាស់ ។ បើអ្នកមិនសម្អាតខ្លួនទេ ទីបំផុត បណ្តាមេរោគនឹងកកើតលើខ្លួនអ្នកយ៉ាងងាយបំផុត បណ្តាលឲ្យអ្នកមានជម្ងឺ ។ អ្នក ដទៃនឹងមើលមកអ្នកឃើញថាអ្នកអាក្រក់ ហើយចៀសឆ្ងាយពីអ្នក ។ អ្នកនឹងមិន ស្រស់ស្រាយ មិនរៀសរវៃទេ តែអ្នកនឹងបាក់ទឹកចិត្តនិងយឺតយ៉ាវ ។

ពេលអ្នកងូតទឹកសម្អាតខ្លួន ស្លៀកពាក់ សិតសក់ អ្នកនឹងមានអារម្មណ៍ ស្រស់ស្រាយនិងស្រួលខ្លួន ។

ចូរព្យាយាមសម្អាតខ្លួនគ្រប់ពេល តែចូរយកចិត្តទុកដាក់លើសពីនេះពេលអ្នក ចូលបង្គន់ ពេលអ្នកបរិភោគនិងពេលអ្នករៀបខ្លួនស្រ្តីឡាត់ ។

តើអ្នកត្រូវរក្សាសេចក្តីស្អាតដូចម្តេច ?

ពេលអ្នកបន្ទោបង់ អ្នកត្រូវលាងដោយទឹក ។ បើ អ្នកប្រើក្រដាសតែម្យ៉ាង អ្នកនឹងណាយ៉ិស (មិនស្អាត) ។ បានសេចក្តីថា អ្នកមិនអាចប៉ះព្រះគម្ពីរគួរអានបានទេ មិនអាចស្រ្តីឡាត់បានទេ ។

ពេលចេញពីបង្គន់វិញ អ្នកត្រូវតែធ្វើឲ្យបង្គន់នោះ ស្អាតដដែល ឬស្អាតជាងមុនពេលអ្នកចូលមក បន្ទោបង់ ។ អ្នកត្រូវតែលាងដៃឲ្យស្អាតដែរ ដើម្បីនឹងឲ្យអ្នកជ្រះស្អាតពីបណ្តាមេ រោគដែលអាចចម្លងមកអ្នក និងដើម្បីនឹងកុំឲ្យអ្នកចម្លងមេរោគទាំងនោះទៅលើ ចំណីឬកន្លែងផ្សេងទៀត ។

នៅផ្ទះ អ្នកត្រូវតែសម្អាតខ្លួនដោយដុសធ្មេញពេលព្រឹកនិងពេលយប់ ដោយ លាងមុខពេលអ្នកក្រោកពីដេក និងងូតទឹកឲ្យទៀងទាត់ ។

អ៊ីម៉ាទី ៨ របស់យើង ^{صلوات الله عليه والسلام} មានវចនៈថា៖ "រក្សាសេចក្តីបរិសុទ្ធនិងសេចក្តី ស្អាតជាប៉ែកមួយនៃទម្លាប់របស់បណ្តាព្រះសាស្តា ។"

មុនអ្នកបរិភោគ ចូរលាងដៃដើម្បីកុំវាងខ្វក់ពេលអ្នកបរិភោគ ។ គេថាយកល្អ

ឲ្យដៃអ្នកសើមបន្តិចពេលអ្នកបរិភោគ ។ បើដៃអ្នកកខ្វក់ អ្នកអាចលេបមេរោគ ជាមួយចំណីបាន ។ វាអាចមិនល្អសម្រាប់អ្នកព្រោះអ្នកមិនដឹងទេថាអ្នកបានប៉ះ ពាល់អ្វីពេញមួយថ្ងៃនោះ ។

អល់ឡោះហ្គ័រ^{عَلِيٌّ}មានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគួរអាន ស្វីរ៉ោះត្តិ អាល់- បាក្វីរ៉ោះត្តិ (២:២២២) ថា៖

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

២២២. ... អល់ឡោះហ្គ័រសព្វព្រះហឫទ័យអ្នកស្តាយក្រោយរាងចាលស្មារលាក់ហុស ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យបណ្តាអ្នកជម្រះបន្ទុកខ្លួន (២:២២២)

អ្នកមិនត្រឹមតែត្រូវរក្សាសេចក្តីស្អាតគ្រប់ពេលប៉ុណ្ណោះទេ អ្នកត្រូវបោស សម្អាតអ្វីៗដែលនៅជុំវិញខ្លួនអ្នកដែរ ។ អ្នកត្រូវបោសសម្អាតបន្ទប់ដេករបស់អ្នក ព្យាយាមលាងបានអ្នក ។ បើអ្នកឃើញមានភាពរាត់រាយនៅជុំវិញខ្លួនអ្នក អ្នកត្រូវ សាករៀបនិងបោសសម្អាតឲ្យមានរបៀប ទោះបីអ្នកដែលធ្វើឲ្យរាត់រាយនោះមិន មែនខ្លួនអ្នកក៏ដោយ ។ នេះជាប្រការរស់ខាន់នៅក្នុងកន្លែងសាធារណៈដូចជា ម៉ាស់យូដូនិងសាលារៀនជាដើម ។ បើទាំងអស់គ្នាអើសសម្រាម ឬទាំងអស់គ្នា បោសសម្អាត ទឹកកន្លែងនឹងស្អាតនិងមានរបៀបរៀបរយ ជាផលប្រយោជន៍សម្រាប់ ទាំងអស់គ្នា ។

ព្រះសាស្តាមូហ្គាំម៉ាដូ^{صلى الله عليه وآله وسلم}មានព្រះវចនៈថា៖ "សេចក្តីស្អាតនិងសេចក្តីបរិសុទ្ធជា ប៉ែកមួយនៃជំនឿ³ ។"

³ Source: <https://sunnah.com/muslim:223>. Sahih Muslim, USC-MSA web (English) reference : Book 2, Hadith 432.
حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، حَدَّثَنَا يَحْيَى، أَنَّ زَيْدًا، حَدَّثَهُ أَنَّ أَبَا سَلَامٍ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمَبْرَانَ . وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّلَاةُ نُورٌ وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا " .

មេរៀនទី ៦

សេចក្តីក្លាហាននិងសេចក្តីកំសាក

សេចក្តីក្លាហានគឺមានសមត្ថភាពពុះពារឧបសគ្គនានាដោយមិនគេចវេះ ឬ រើសយកមធ្យោបាយងាយស្រួល ។ វេរចនៈរបស់សេចក្តីក្លាហានគឺសេចក្តី អង់អាច ។

សេចក្តីក្លាហានមិនមាននៅតែក្នុងសមរម្យឬនៅក្នុងខ្សែភាពយន្តទេ តែ សេចក្តីក្លាហានមាននៅក្នុងជីវិតរស់នៅរៀងរាល់ថ្ងៃដែរ ។ ឧទាហរណ៍ "ការពារ ជំនឿរបស់ខ្លួន" ក៏ជាសេចក្តីក្លាហានដែរ ។ បើអ្នកនៅសាលារៀន គេឲ្យអ្វីដែល ហ្មត់ហ្មងអ្នក អ្នកត្រូវថា "ទេ អរគុណ ។ ខ្ញុំកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម សាសនាខ្ញុំ ហាម" ។ មិនបានសេចក្តីថាអ្នកត្រូវវាយតប់បុគ្គលណាដែលឲ្យអ្វីមួយមកអ្នកនោះ ទេ ។ អ្នកត្រូវបដិសេធដោយវិធីគួរសម ហើយពន្យល់គេឲ្យដឹងមូលហេតុ ។

ផ្ទុយពីសេចក្តីក្លាហានគឺសេចក្តីកំសាក ពោលគឺ សម្តែងឲ្យអ្នកដទៃឃើញថា ខ្លួនទន់ជ្រាយ ។ បើគេឲ្យរបស់ហ្មត់ហ្មងអ្នក អ្នកព្រមទទួលយកដើម្បីផ្គាប់ចិត្តគេ អ្នកសម្តែងឲ្យឃើញនូវសេចក្តីកំសាក មិនអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើបែបនេះទេ ។ អ្នកត្រូវតែ បដិសេធតែដោយឆ្លើយតបដោយសេចក្តីគួរសម ។

ព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "សេចក្តីកំណាញ់ឬសេចក្តី កំសាកមិនល្អទេសម្រាប់អ្នកមានសទ្ធា⁴ ។"

មូលហេតុដែលអ្នកកំសាក ព្រោះតែអ្នកខ្លាចអ្នកដទៃ ឬខ្លាចអ្វីដែលអ្នកដទៃ អាចគិតអំពីខ្លួនអ្នក ។

បើអ្នកជឿអស់ឡោះហ្ន៎ عجل ហេតុអ្វីអ្នកត្រូវខ្លាចអ្នកដទៃ ? អស់ឡោះហ្ន៎ عجل នឹង ជួយអ្នក ។

អ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ទោះបីអ្នកដទៃប្រឆាំងអ្នកក៏ដោយ អស់ឡោះហ្ន៎

⁴ Source: <https://sunnah.com/nasai:3104>, Reference : Sunan Abi Dawud, English translation : Book 14, Hadith 2505.
حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْجَرَّاحِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مَرْوَانَ، قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " شَرُّ مَا فِي رَجُلٍ شَحٌّ هَالِغٌ وَجُبْنٌ خَالِغٌ " .
صحيح (الألباني) حكم

រមែងតែនៅខាងបណ្តាអ្នកត្រឹមត្រូវជានិច្ច ។

បើអល់ឡោះហ្ន៎នៅខាងអ្នក តើមានអ្វីធ្វើឲ្យអ្នកខ្លាច ?

មេរៀនទី ៧

មេត្តាធម៌និងករុណា

មេត្តាធម៌គឺមានសមានចិត្តនិងមានចិត្តល្អប្រពៃ ។

យើងថាអស់ឡោះហ្ន៎ទ្រង់មានព្រះមេត្តាធម៌ បានសេចក្តីថាព្រះអង្គចិត្តល្អ បំផុត ព្រះអង្គជួយយើងរាល់ពេលដែលយើងត្រូវការជំនួយ ។ យើងត្រូវជួយជា និច្ចអ្នកណាដែលសូមជំនួយ ។ បើគេធ្វើអាក្រក់មកលើយើង យើងត្រូវអត់ឱនឲ្យ អ្នកនោះ ត្រូវធ្វើល្អចំពោះអ្នកនោះ ។ នេះឯងដែលគេហៅថាមានមេត្តាធម៌ ។

ជួយមនុស្សដែលសូមជំនួយជាប្រការល្អ តែប្រសើរលើសនោះទៀតគឺជួយ មនុស្សដែលរងការលំបាកដោយមិនបាច់ចាំឲ្យគេសូមជំនួយ ។ មនុស្សខ្លះមាន សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ឬមានសេចក្តីគោរពខ្លួនឯង ។ ពេលប្រទះបញ្ហា មនុស្សនោះមិនប្រាប់ គេទេព្រោះមិនចង់ឲ្យគេអាណិតខ្លួន ។ ខ្លួនអ្នកទេដែលត្រូវបើកភ្នែក សម្គាល់មើល បណ្តាអ្នកដែលត្រូវការជំនួយ ។ បើអ្នកអាចជួយបាន អ្នកត្រូវតែជួយ ។ ពុំនោះទេ ចូរសាករកអ្នកណាដែលអាចជួយអ្នកនោះបាន ។

ករុណាបានសេចក្តីថាមានចិត្តល្អចំពោះអ្នកដទៃដែរ ។

បើគេធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនពេញចិត្ត អ្នកមិនត្រូវមួម៉ៅទេ មិនត្រូវស្រែកគំហាកទេ តែអ្នកត្រូវរក្សាសេចក្តីគួរសម ចូរពន្យល់ឲ្យអ្នកនោះយល់ថាខ្លួនបានធ្វើអ្វីខុស ។

តើអ្នកត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួនដូចម្តេចនៅក្នុងករណីដូចតទៅនេះ៖

១. អ្នកកំពុងលេងជាមួយមិត្តអ្នក មិត្តអ្នកម្នាក់ដួល រងរបួស ។ មិត្តទាំងអស់ របស់អ្នកសើច ។

២. អ្នកកំពុងលេង មានម្នាក់ដែលអ្នកមិនស្គាល់ដួល រងរបួស ។ មិត្តទាំងអស់ របស់អ្នកសើច ។

៣. អ្នកកំពុងដើរទៅសាលារៀន ឃើញសត្វមួយបាក់ស្លាប ។ តើអ្នកត្រូវធ្វើ អ្វី ?

៤. អ្នកឃើញក្មេងតូចម្នាក់ត្រូវពួកក្មេងឯទៀតវាយ តើអ្នកគួរមានប្រតិកម្ម យ៉ាងណា ?

មេរៀនទី ៨

ការប្រព្រឹត្តខ្លួននៅចំពោះមុខសាធារណៈជន

នេះគឺអាប្បកិរិយាដែលអ្នកត្រូវមាននៅចំពោះមុខអ្នកដទៃ ជាពិសេសពេលអ្នកនៅជាក្រុមឬក្នុងអង្គប្រជុំ ។ ពេលអ្នកនៅជុំជាមួយអ្នកដទៃ អ្នកមិនត្រូវធ្វើអាកប្បកិរិយាមិនគប្បីជាដាច់ខាត ព្រោះអ្នកនឹងធ្វើឲ្យអ្នកដទៃចាំជាប់ក្នុងចិត្តជានិច្ចថាអ្នកជាមនុស្សមិនល្អ ។ ដោយធ្វើឲ្យគេឃើញថាអ្នកមិនមានអាកប្បកិរិយាល្អប្រពៃទេនោះ គេនឹងមិនគោរពអ្នកទេ ។

មិនត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួនអាក្រក់នៅឯផ្ទះទេ តែមិនត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួនអាក្រក់នៅចំពោះមុខអ្នកដទៃដែរ ព្រោះអ្នកមិនត្រឹមតែធ្វើឲ្យខូចឈ្មោះខ្លួនឯងផ្ទាល់ទេ ថែមទាំងធ្វើឲ្យខូចឈ្មោះឪពុកម្តាយនិងគ្រូអ្នកដែរ ។

អាកប្បកិរិយាអ្នកនៅចំពោះមុខអ្នកដទៃ បើកឲ្យគេស្គាល់បុគ្គលលក្ខណៈរបស់អ្នក ។ ដោយបែងចែកចំណីអាហារអ្នកជាមួយអ្នកដទៃ អ្នកបង្ហាញឲ្យឃើញថាអ្នកមិនគិតតែខ្លួនឯងទេ បើអ្នកនិយាយនិងសើចលេងជាមួយអ្នកដទៃ អ្នកសម្តែងឲ្យគេឃើញថាអ្នកមិនប្រកាន់ខ្លួនទេ ។

តើអ្នកត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួនដូចម្តេចនៅក្នុងករណីដូចតទៅនេះ៖

១. អ្នកបានទទួលការអញ្ជើញទៅធ្វើបុណ្យខួបកំណើតមិត្តម្នាក់ ។ ពេលបរិភោគអ្នកទាំងអស់គ្នាអង្គុយឯតុដើម្បីទទួលទានបាយ តែមិត្តអ្នកម្នាក់នៅតែឯងគេមិនបានហៅគាត់ឲ្យចូលរួមបរិភោគទេ ។

២. អ្នកបានទៅដើរលេងជាមួយមិត្តអ្នក ពួកគេនិយាយអាក្រក់អំពីបុគ្គលម្នាក់ដែលអ្នកមិនចូលចិត្តដែរ ។

៣. ឪពុកអ្នកបានជូនអ្នកមកម៉ាស់យ៉ូដូ ដោយប្រាប់អ្នកថាលោកមានធុរកិច្ចលោកនឹងមកយកអ្នកទៅផ្ទះវិញពេលរួចធុរកិច្ច ។ ពេលលោកបានចេញផុត អ្នកឃើញមិត្តអ្នកទៅក្រោយម៉ាស់យ៉ូដូដើម្បីលេង ។

៤. កំពុងបម្រើការក្នុងម៉ាស់យ៉ូដូ អ្នកស្ម័គ្រចិត្តបម្រើការមុនអ្នកហៅអ្នកថា "អាភ្លើ" ។ តើអ្នកមានប្រតិកម្មដូចម្តេច ?

---

៥. អ្នកនៅឯសាលារៀន ត្រូវមិនទាន់មកដល់ ។ មិត្តអ្នកចោលដីសលេង ។ តើអ្នកធ្វើអ្វី ?

មេរៀនទី ៩

បដិសណ្ឋារកិច្ច

បដិសណ្ឋារកិច្ច (គឺការទទួលរាក់ទាក់) គឺសេចក្តីគួរសមនិងសេចក្តីគោរព ចំពោះបណ្តាអ្នកដែលមកផ្ទះអ្នក ។

តើត្រូវគួរសមដូចម្តេច ?

ការគួរសមមានច្រើនបែប ដូចជា៖

- ក) បើភ្ញៀវជាមុស្លីម អ្នកអាចចាប់ផ្តើមដោយថា អាស់-សាឡាមូ អូឡែគុម ។
- ខ) អ្នកអាចនិយាយដោយសម្លេងតិចប្រសើរជាងស្រែក ។
- គ) អ្នកអាចដាក់ទឹកឲ្យភ្ញៀវទទួលទាន ។
- ឃ) អ្នកអាចនិយាយលេងជាមួយភ្ញៀវជាធម្មតា មិនបណ្តោយឲ្យភ្ញៀវនៅតែ

ឯងនៅកន្លែងចម្លែក ។

ហេតុអ្វីយើងត្រូវគួរសមចំពោះភ្ញៀវ ?

មូលហេតុដែលយើងត្រូវសម្តែងការគួរសមចំពោះភ្ញៀវ គឺដើម្បីនឹងឲ្យភ្ញៀវ រីករាយ ។ អស់ឡោះហ្ន៎^៥នឹងពេញចិត្តយើង យើងនឹងបានរង្វាន់ (ស្វាភ័យ) ។ ឪពុក ម្តាយយើងនឹងពេញចិត្តយើងដែរ ។

បើអ្នកគួរសមចំពោះភ្ញៀវនិងអ្នកដទៃ គេនឹងគោរពអ្នកតបវិញ ។

តើអ្នកត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួនដូចម្តេច ពេល៖

- ១. គេមកផ្ទះអ្នកពេលដែលអ្នកនឿយហត់និងត្រូវការដេក ?
- ២. មិត្តអ្នកមកលេងអ្នកពេលស្ងៀមកំរិតម៉ាកុំរិប ?
- ៣. ដល់ពេលបាយ អ្នកមានភ្ញៀវ ?
- ៤. ញាតិអ្នកលេងជាមួយអ្នក ធ្វើឲ្យរបស់លេងអ្នកខូច ?
- ៥. អ្នកមិនដឹងទេថាអ្នកដែលខ្វះការទទួលរាក់ទាក់នោះ នឹងមានប្រតិកម្ម

យ៉ាងណា ?

មេរៀនទី ១០

ជួយបណ្តាអ្នកទន់ខ្សោយ

ជួយអ្នកទន់ខ្សោយ មិនត្រឹមតែជួយបណ្តាអ្នកដែលមិនខ្លាំង មិនរឹងមាំ ប៉ុណ្ណោះទេ តែជួយបណ្តាអ្នកដែលមានបញ្ហាថវិកាឬបញ្ហាសុខភាពនិងបណ្តាអ្នកដែលខ្វះខាតដែរ ។

អ្នកខ្វះខាតគឺអ្នកដែលត្រូវការជំនួយ ។ អល់ឡោះហ្គ័រ^៥មានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអានថាអ្នកមានទ្រព្យត្រូវបរិច្ចាគមួយប៉ែកតូចទៅអ្នកខ្វះខាត ។

ពេលយើងជួយអ្នកដែលមិនសូវសម្បូរទ្រព្យដូចយើងដែរនោះ យើងត្រូវអរព្រះគុណអល់ឡោះហ្គ័រ^៥ផង ដែលមានព្រះគុណដល់យើងដោយឲ្យយើងផុតពីការខ្វះខាត ។

ព្រោះតែអល់ឡោះហ្គ័រ^៥ប្រទានឲ្យយើងច្រើន យើងត្រូវចំណាយទ្រព្យនោះដើម្បីជួយអ្នកដទៃ ធ្វើដូច្នោះដើម្បីប្រើទ្រព្យយើងឲ្យត្រឹមត្រូវនិងស្របតាមគន្លងធម៌មិនមែនចាយវាយទៅលើរបស់ថ្លៃឬឥតប្រយោជន៍តែម្យ៉ាងនោះទេ ។

ចូរគិតដល់សេចក្តីទន់ខ្សោយរបស់យើង អល់ឡោះហ្គ័រ^៥បានជួយយើង ។ យើងត្រូវសាកជួយវិញដែរជនក្រីក្រ ជនរងរបួស បណ្តាអ្នកដែលមិនមានដូចយើងនោះ ។

យើងមិនចាំបាច់មានទ្រព្យនិងមានអំណាចទេដើម្បីជួយអ្នកដទៃនោះ ។ បើមានពេលទំនេរ យើងអាចទៅមើលជនចាស់ជរាឬអ្នកជម្ងឺនៅឯមន្ទីរពេទ្យបាន ។ អ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើគឺនិយាយសំណេះសំណាលជាមួយពួកគាត់ ដើម្បីកំដរពួកគាត់ កុំឲ្យពួកគាត់មានអារម្មណ៍កណ្តោចកណ្តែង ឬដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគាត់រីករាយឡើង ។ យើងអាចជួយជនចាស់ជរានៅជុំវិញខ្លួនយើងបាន ដោយទៅទិញអីវ៉ាន់ឲ្យគាត់ឬជួយគាត់ធ្វើចម្ការ ដាំដំណាំ ។

ជួយអ្នកដទៃ អល់ឡោះហ្គ័រ^៥នឹងជួយយើងក្នុងថ្ងៃជំនុំជម្រះ ។

មេរៀនទី ១១

សប្បុរសធម៌

មានសប្បុរសធម៌មានន័យថាមានចិត្តល្អប្រពៃនិងប្រកបដោយមិត្តភាព ។ គឺយកចិត្តទុកដាក់នឹងរបស់ឬមនុស្ស ។ ត្រូវមានសប្បុរសធម៌ជានិច្ចចំពោះអ្នកដទៃនិងជួយអ្នកដទៃ ។ អល់ឡោះហ្គ័រមានព្រះសប្បុរសធម៌ដាច់គេ បានសេចក្តីថាព្រះអង្គមានចិត្តល្អប្រពៃចំពោះយើង ព្រះអង្គនៅខាងយើងជានិច្ចពេលយើងត្រូវការព្រះអង្គ ។

អល់ឡោះហ្គ័រមានចិត្តល្អប្រពៃណាស់ចំពោះយើង យើងត្រូវមានចិត្តល្អប្រពៃណាស់ដែរចំពោះអ្នកដទៃ ។ កាលណាអ្នកចិត្តល្អចំពោះអ្នកដទៃ អ្នកដទៃក៏ចិត្តល្អចំពោះអ្នកដែរ ។ ដូចគ្នាដែរ កាលណាអ្នកចិត្តអាក្រក់ដាក់អ្នកដទៃ អ្នកដទៃនឹងចិត្តអាក្រក់ដាក់អ្នក ។

ធ្វើល្អចំពោះអ្នកដទៃមិនមែនជាការងាយស្រួលរហូតទេ ជាពិសេសពេលគេមានចិត្តអាក្រក់ចំពោះអ្នក ។ បើអ្នកនៅតែមានចិត្តសប្បុរសនិងស្មោះត្រង់ ទោះបីគេធ្វើអាក្រក់ដាក់អ្នកក៏ដោយ អ្នកនឹងបានបុណ្យ (ស្វាវាប) មនុស្សនឹងស្រឡាញ់អ្នក អ្នកនឹងទទួលបានប្រិយភាពនិងមិត្តភាពពីមនុស្ស ។

សប្បុរសធម៌មែងសងវិញជាមិនខាន ព្រោះធ្វើល្អចំពោះអ្នកដទៃ ថ្ងៃណាមួយពេលអ្នកជួបប្រទះបញ្ហា គេនឹងនឹកឃើញអ្នកហើយនឹងថា៖ "គាត់បានជួយខ្ញុំកាលខ្ញុំត្រូវការជំនួយ ។ ពេលនេះដល់វេនខ្ញុំជួយគាត់វិញ ។"

អល់ឡោះហ្គ័រមានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន សូរ៉េត្ត អាស់-ម៉ាអ៊ីដ្វាស្ត់ អាយ៉ាស្ត់ ១៣ (៥:១៣) ថា៖

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

១៣. ...ចូរអ្នកអត់ទោសឲ្យពួកគេនិងបំភ្លេចចោលទៅ[នូវកំហុសពួកគេ] ការពិតអល់ឡោះហ្គ័រទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យបណ្តាអ្នកប្រព្រឹត្តិល្អ[ចំពោះជនដទៃ] ។

មេរៀនទី ១២

ចណ្ឌភាព ឬ អាការកាចសាហាវ

ចណ្ឌភាពគឺសេចក្តីកាចសាហាវ យង់ឃ្នង ។

ចិត្តប្រកបដោយចណ្ឌភាព គឺអាការកាច អាការគ្មានមេត្តាករុណា ។ កាចសាហាវជាប្រការអាក្រក់ណាស់ ផ្ទុយពីមេត្តាធម៌ ។

ឧទាហរណ៍ បើអ្នកណាមួយជួបប្រទះប្រការអាក្រក់ អ្នកគប្បីជួយអ្នកនោះ តែអ្នកបែរជាសើចឲ្យអ្នកនោះវិញ ដូច្នោះអ្នកសម្តែងឲ្យឃើញនូវចណ្ឌភាព ពោលគឺអ្នកកាចសាហាវ គ្មានមេត្តាករុណា ។

សាសនាអ៊ីស្លាមជារបៀបរស់នៅដែលមានមេត្តាធម៌ជាមូលដ្ឋាន ប្រឆាំងនឹងចណ្ឌភាព ពោលគឺ ជំទាស់សេចក្តីកាចសាហាវយង់ឃ្នងទាំងស្រុង ។

កាលពីសម័យព្រះសាស្តាម្ចាស់ម៉ាដូយើង صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم គេចងពួកអ្នកទោសសង្គ្រាមប្រុសក្តីស្រីក្តី ។ ពេលព្រះសាស្តា صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ត្រឡប់មកពីសមរភូមិវិញ ឃើញដូច្នោះព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ក្រោធ ។ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បញ្ជាឲ្យគេស្រាយចំណងឈ្លើយសឹកភ្លាម ឲ្យគេដាក់បាយទឹកឲ្យពួកគេបរិភោគ ។ ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មានព្រះវចនៈថាត្រូវឲ្យជម្រកស្រ្តីនិងកូនក្មេងត្រូវថែរក្សាពួកគេ ។ ពេលឃើញថាព្រះសាស្តាម្ចាស់ម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មានធម៌មេត្តា មានករុណាប្រណី ពួកឈ្លើយសង្គ្រាមក៏បានទៅជាមុស្លីម ។

សឲ្យឃើញថាមធ្យោបាយតែមួយគត់ សម្រាប់បង្ហាញនូវសោភ័ណភាពរបស់សាសនាអ៊ីស្លាមដល់បណ្តាអ្នកមិនមែនមុស្លីម គឺបង្ហាញពួកគេឲ្យឃើញនូវអ្វីៗដែលសាសនាអ៊ីស្លាមបានបង្ហាត់បង្រៀនយើង ។ ចូរកុំកាចសាហាវជាដាច់ខាត ចូរប្រព្រឹត្តខ្លួនយ៉ាងត្រឹមត្រូវជានិច្ច ។

មេរៀនទី ១៣

សេចក្តីទៀងត្រង់

សេចក្តីទៀងត្រង់ត្រូវនឹងសច្ចៈនិងសេចក្តីស្មោះ ។

ពាក្យស្លោកថា៖ "សេចក្តីទៀងត្រង់ជាគោលនយោបាយប្រសើរបំផុត" មានន័យថាអ្វី? មានន័យថាបើអ្នកត្រង់ ជីវិតអ្នកនឹងមិនត្រឹមតែប្រសើរទេ តែអ្នកនឹងនៅក្នុងចំណោមបណ្តាអ្នកដែលអល់ឡោះហ្វ័រ ស្រឡាញ់ដែរ ។

បើអ្នកមិនត្រង់ទេ អ្នកត្រូវតែចងចាំរឿងទាំងអស់ដែលអ្នកបាននិយាយកុហក ដើម្បីបិទបាំងរឿងកុហកទាំងនេះកុំឲ្យគេដឹង អ្នកត្រូវតែនិយាយកុហកតទៅទៀត ទាល់តែវាក្លាយទៅជាទម្លាប់ ។

ព្រះគម្ពីរគួរអានចែងអំពីសារសំខាន់របស់សេចក្តីពិតនៅក្នុងសូរ៉េអ៊ែត្ត អាត់-តៅបាស្ត (៩:១១៩) ថា៖

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾

១១៩. បណ្តាអ្នកមានសទ្ធាអើយ ចូរក្រែងខ្លាចអល់ឡោះហ្វ័រ[យ៉ាងស៊ប់ចិត្ត] ចូរពួកអ្នកនៅជាមួយបណ្តាសច្ចៈការី ។

សូរ៉េអ៊ែត្ត អាត់-បាក្វីរ៉េអ៊ែត្ត អាយ៉ាស្ត ១៧៧ ចែងអំពីគុណសម្បត្តិរបស់បណ្តាអ្នកមានសទ្ធាស៊ប់ចិត្ត បុគ្គលទាំងនោះប្រកបដោយសេចក្តីស្មោះ ។

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بَعْدَهُمْ إِذَا عَلَّهُدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

១៧៧. មិនត្រឹមត្រូវទេ ដែលពួកអ្នកបែរមុខទៅទិសខាងកើតនិងទិសខាងលិចនោះ តែត្រឹមត្រូវគឺបុគ្គលដែលមានសទ្ធាចំពោះអល់ឡោះហ្វ័រ ចំពោះថ្ងៃអវសាន ចំពោះអស់ទេវតា ចំពោះគម្ពីរ ចំពោះអស់សាស្តា[របស់អល់ឡោះហ្វ័រ] ដែលបរិច្ចាគទ្រព្យ ដើម្បីគាប់ព្រះហឫទ័យអល់ឡោះហ្វ័រឲ្យ ទៅបណ្តាញាតិជិតស្និទ្ធ បណ្តាកូនកំព្រា

បណ្តាអ្នកក្រីក្រ បណ្តាអ្នកដំណើរ[ខ្សត់ទ្រព្យ] បណ្តាអ្នកស្ងួតទាននិងដើម្បីដោះ
លែងមនុស្សក្រោមនឹមគេ ដែលធ្វើនមស្ការ[ប្រជាអល់ឡោះហ្វា] ដែលបរិច្ចាគ
ស្វាកាត់ និងបុគ្គលដែលគោរពពាក្យសន្យាពេលបានធ្វើកិច្ចសន្យា ដែលមានការ
អត់ធ្មត់ក្នុងពេលមានឧបសគ្គ ក្នុងពេលមានទុក្ខវេទនា ក្នុងពេលមានភយន្តរាយ ។
នូវជនទាំងនេះជាអ្នកមានសច្ចៈ ជាសទ្ធាធម៌មុត្ត (គឺអ្នកជឿអល់ឡោះហ្វាសីប័ចិត្ត) ។

អល់ឡោះហ្វាមានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងស៊ូរ៉ោះត្តិ អាស់-ម៉ាអ៊ីដ្យាស៊ូ អាយ៉ាស៊ូ
១១៩ ថា៖

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

១១៩. [នាថ្ងៃជំនុំជម្រះ] អល់ឡោះហ្វានឹងមានគម្រាស់[ចំពោះបណ្តាអ្នកមានសទ្ធា]
ថា៖ "នេះគឺថ្ងៃដែលបណ្តាអ្នកទៀងត្រង់[និងសុចរិត] នឹងបានទទួលផល
ប្រយោជន៍ពីសេចក្តីទៀងត្រង់របស់ខ្លួន ។ ពួកគេនឹងបានទទួលសួនឧទ្យានដែល
មានស្ទឹងហូរនៅខាងក្រោម ពួកគេនឹងស្ថិតនៅទីនោះជានិច្ចអនន្ត ។ អល់ឡោះហ្វា
សព្វព្រះហឫទ័យពួកគេ ឯពួកគេក៏ស្រឡាញ់ព្រះអង្គដែរ ។ នេះជាជោគជ័យធំ
បំផុត ។"

អល់ឡោះហ្វាមានព្រះបន្ទូលថាថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត្ត "បណ្តាអ្នកទៀងត្រង់នឹងបាន
ទទួលផលប្រយោជន៍ពីសេចក្តីទៀងត្រង់របស់ខ្លួន" អល់ឡោះហ្វានឹងឲ្យពួកគេ
បាន "ចូលឋានសួគ៌" ។

មេរៀនទី ១៤

សេចក្តីព្រហ័ន

ព្រហ័នគឺនិយាយស្តីបែបប្រមាថគេឬធ្វើឲ្យគេរំខានចិត្ត ។ គឺមិនគួរសម មិនមានសេចក្តីគោរពចំពោះអ្នកដទៃ ។

ព្រហ័នជាទម្លាប់អាក្រក់ ។ វាអាចធ្វើឲ្យអ្នកបាត់បង់មិត្តភក្តិបាន អាចធ្វើឲ្យមនុស្សស្អប់អ្នកបាន ។ ជួនកាលគេអាចប្រហ័នដោយមិនដឹងខ្លួន ។ ឧទាហរណ៍៖

- ១. តមាត់ឪពុកម្តាយ ។
- ២. មិនស្តាប់គេកំពុងនិយាយជាមួយខ្លួន ។
- ៣. ជេរប្រហែលពាក្យមិនពីពោះស្តាប់ ទោះបីអ្នកក្រោធក៏ដោយ ។
- ៤. និយាយតវ៉ាពេលឪពុកម្តាយអ្នកឲ្យធ្វើអ្វីមួយ ។
- ៥. និយាយកំប្លែងចំអាសចំអូង/មិនពីពោះស្តាប់ ។

អ្នកមិនត្រូវព្រហ័នជាដាច់ខាតចំពោះអ្នកដទៃ ពុំនោះទេគេនឹងមិនគោរពអ្នកទេ ។

ពាក្យស្លោកថា៖ "បើអ្នកមិនអាចនិយាយល្អបានទេ ចូរចៀសវាងនិយាយ ។"

មេរៀនទី ១៥

សេចក្តីខ្ជិលច្រអូស

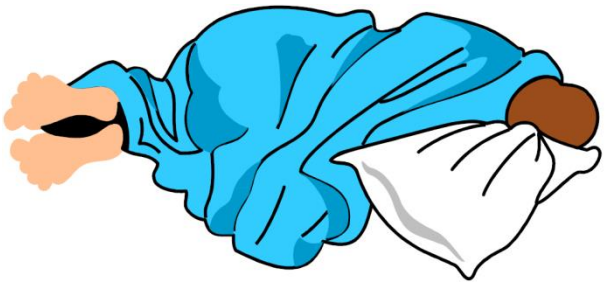
ខ្ជិលច្រអូសគឺចៀសវាងធ្វើកិច្ចការ ឬមិនខំប្រឹងប្រែងដើម្បីនឹងបានសម្រេច កិច្ចការនីមួយៗ ។

សេចក្តីខ្ជិលច្រអូសជាទម្លាប់អាក្រក់ ព្រោះអ្នកខ្លះខ្ជាយពេលវេលា ពេលវេលា មានតម្លៃបំផុត ។

អស់ឡោះហ្ន៎^{عجز}ឲ្យអ្នករស់នៅលើផែនដីនេះ ដោយមានកំណត់ពេល បើអ្នក ខ្លះខ្ជាយពេលវេលា អ្នកសម្តែងឲ្យឃើញថាអ្នកមិនដឹងព្រះគុណអស់ឡោះហ្ន៎^{عجز} ។

មនុស្សនៅស្ងៀមមិនដំណើរការជាមិត្តសម្លាញ់របស់ស្រីតូន^{لین} ។ ការនៅ ស្ងៀមមិនដំណើរការបានសេចក្តីថាមិនធ្វើអ្វីសោះ ពេលអ្នកមិនធ្វើអ្វីសោះ បានតែ បំផ្លាញពេលវេលានោះ ស្រីតូន^{لین}នឹងដឹកនាំចិត្តអ្នក វា^{لین}នឹងបញ្ជូនអ្នកឲ្យធ្វើអ្វីដែល អ្នកធ្លាប់តែចៀងវាងធ្វើ ។

បើអ្នកនឿយហត់ អ្នកសម្រាកយកកម្លាំង មិនបានសេចក្តីថាអ្នកខ្ជិលច្រអូស ទេ ។ អ្នកមិនខុសទេ ។ តែបើអ្នកអង្គុយមួយកន្លែងពេញមួយថ្ងៃ មិនធ្វើកិច្ចការសោះ ឬបានតែមើលទូរទស្សន៍ ឬលុះយប់ជ្រៅទើបដេកដោយគ្មានមូលហេតុ ធ្វើបែបនេះ គេហៅខ្ជិលច្រអូស ។

អ្នកមិនត្រូវថាអ្នកអជ្ជក ជាជាចំ ខាត ។ មានតែពួកឥតគំនិតទេដែល និយាយបែបនេះ ។ បើអ្នកធ្វើកិច្ចការណា មួយស្រេចហើយ ចូរអានសៀវភៅ ។ អ្នក មិនត្រូវអានតែអ្វីដែលទាក់ទងតែនឹងការសិក្សារបស់អ្នកមួយមុខទេ អ្នកអាចអាន សៀវភៅរឿងគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ផ្សេងៗ ដែលអាចធ្វើឲ្យគំនិតអ្នករីកចម្រើនបាន ។ ចូររកអ្វីដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ឬគ្រឿងកំសាន្តអារម្មណ៍ ដើម្បីនឹងកុំឲ្យអ្នកនៅ ទំនេរ ។ ចូរអានគួរអានឬសាកអនុវត្តិឬសិក្សាអ្វីមួយថ្មីដែលទាក់ទាញចិត្ត ។

ចូរអ្នកគិតមើលពិភពលោកទាំងមូលដែលគួរឃើញ តើគេអាចថាអជ្ជកបាន

ដូចម្តេច ? មិនអាចទេ !!!

គេបណ្តុះនិស្ស័យមុស្លីមឲ្យមានចលនាជានិច្ច មិនឲ្យចេះអផ្សុកទេ ព្រោះ មុស្លីមត្រូវប្រកបកិច្ចការដើម្បីជីវិតពីរ ។ មនុស្សភាគច្រើនធ្វើការដើម្បីបង្កប់កិច្ច ប៉ុណ្ណោះ មិនលើសពីនេះទេ ។ មុស្លីម ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវប្រកបកិច្ចការដើម្បីជីវិត លោកនេះនិងដើម្បីជីវិតលោកមុខ ព្រោះគេដឹងថាជីវិតមួយទៀតរង់ចាំខ្លួននៅឯ នាយ ក្រោយពីបានស្លាប់ ។ យើងត្រូវធ្វើកិច្ចការដើម្បីជីវិតលោកមុខទាន់យើងនៅ មានពេលអាចធ្វើបាន ដើម្បីនឹងបានផលប្រយោជន៍ក្នុងថ្ងៃជំនុំជម្រះ ។

មេរៀនទី ១៦

សេចក្តីតក់ក្រហល់

តក់ក្រហល់ គឺធ្វើការនីមួយៗប្រញាប់ពេកបណ្តាលឲ្យអ្នកមិនអាចគិត ហ្មត់ចត់តាមដែលអាចគិតបាន ។ កាលណាអ្នកតក់ក្រហល់ កាលនោះអ្នកអាចធ្វើ ខុសបានដោយភាន់ច្រឡំ ។

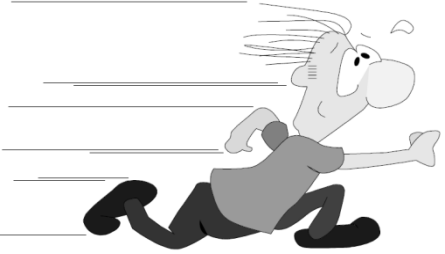
បើអ្នកយកពេលធ្វើកិច្ចការនីមួយៗតាមដំណើរ មិនបង្ខំទេ អ្នកនឹងមានពេល គិតច្រើន ដូច្នោះអ្នកនឹងធ្វើកិច្ចការនោះបានល្អ ។ តែពេលអ្នកប្រញាប់ប្រញាល់ឲ្យ តែរួច ខួរក្បាលអ្នកធ្វើការយ៉ាងលឿន បណ្តាលឲ្យអ្នកអាចភ្លេចអ្វីមួយដែលអាចធ្វើ ឲ្យមានបញ្ហាច្រើនពេលក្រោយ ។

ពាក្យស្លោកថា៖ "ប្រញាប់ពេកធ្វើឲ្យខាតពេល ។"

មានន័យថាបើអ្នកបន្ទាន់ការងារពេក អ្នកអាចភ្លេចភ្លាំងប្រការនីមួយៗដែល អាចធ្វើឲ្យអ្នកមានបញ្ហាច្រើនលើសដើម បើអ្នកមិនយកពេលវេលាធ្វើការនោះ ហ្មត់ចត់តាំងពីដំបូងមកទេនោះ ។

ប្រការសំខាន់មួយដែលអ្នកមិនត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់ គឺស្នៀមឡាត់ ។ បើអ្នក ស្នៀមឡាត់យ៉ាងលឿន បានសេចក្តីថាអ្នកមិនយកចិត្តទុកដាក់នឹងអល់ឡោះហ្ន៎^{عز وجل}ទេ សឲ្យឃើញថាអ្នកមិនដឹងព្រះគុណអល់ឡោះហ្ន៎^{عز وجل}ទេ ។ ប្រញាប់ប្រញាល់ក្នុង ស្នៀមឡាត់បានសេចក្តីដែរថាអ្នកបានទូលផលបុណ្យតិចពីស្នៀមឡាត់នោះ ។

ចូរយកពេលជានិច្ច ដើម្បីធ្វើកិច្ច ការ ។ ចូរគិតមុនចុះដៃធ្វើ ។ ចូរកុំយក ពេលយូរពេក ដល់ថ្នាក់មិនបានដល់ទី បញ្ចប់ តែចូរកុំតក់ក្រហល់ពេកដែរ វាអាច បណ្តាលឲ្យភ្លេចភ្លាំងប្រការនីមួយៗដែលនឹងតម្រូវឲ្យអ្នកធ្វើសាឡើងវិញពីដំបូង ។

ប្រការសំខាន់ដែលអ្នកត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់នោះគឺ ប្រញាប់ទៅស្នៀមឡាត់ពេល ដល់ម៉ោងស្នៀមឡាត់ភ្លាម ឬប្រញាប់ទៅស្នៀមឡាត់យ៉ាងម៉ាអុស្កូ ។ ពេលអ្នកឮអាស្មាន អ្នកត្រូវប្រញាប់ទៅចូលរួមស្នៀមឡាត់ ។

អ្នកគប្បីធ្វើអ្វីប្រសិនបើ:

១. អ្នកកំពុងតែស្វ័យឡាត់ស្រាប់បងប្អូនអ្នកមកផ្ទះអ្នកដើម្បីលេងជាមួយអ្នក ?
២. អ្នកកំពុងតែធ្វើកិច្ចការសាលានៅក្នុងបន្ទប់ អ្នកដឹងថា ១០ នាទីទៀត ទូរទស្សន៍នឹងបញ្ចាំងកីឡាប្រកួតបាល់ទាត់ ។
៣. អ្នកកំពុងតែបរិភោគបាយជាមួយគ្រួសារអ្នក មិត្តអ្នកហៅអ្នកទៅលេង ។

តើបុគ្គលតក់ក្រហល់នឹងធ្វើអ្វីក្នុងករណីខាងលើនេះ នឹងបានលទ្ធផលអ្វី ?

មេរៀនទី ១៧

អំនួត

អំនួតជាបែកមួយនៃការសម្លេងឲ្យគេឃើញ ។

បុគ្គលអាចសម្លេងគេច្រើនបែបយ៉ាង បែបសម្លេងគេដោយចាយវាយប្រាក់ ច្រើននៅចំពោះគេជាដើម តែពេលបុគ្គលសម្លេងគេដោយសម្តីគេហៅថាអំនួត ។

ហេតុអ្វីនិយាយអួតគេជាកំហុស ?

យើងដឹងថាសម្លេងគេជាទង្វើមួយដែលធ្វើឲ្យយើងមានអារម្មណ៍ ថាគ្រាន់បើ ជាងគេ ។ ធ្វើបែបនេះ អ្នកដទៃមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនតូចតាច មិនសំខាន់ ។ នេះគឺ មូលហេតុបញ្ជាក់ថាអួតដាក់គេជាទង្វើអាក្រក់ ។

អល់ឡោះហ្គ័ម៍មិនស្រឡាញ់ អ្នកអួតដាក់គេទេ ព្រោះព្រះអង្គបង្កើតយើងមកស្មើគ្នា ។ ដូច្នោះ បុគ្គលណាដែលពឹងទ្រូងសម្លេងដាក់គេ គិតថាខ្លួន ប្រសើរជាងអ្នកដទៃ បុគ្គលនោះប្រកាន់ខ្លួនហួស ហេតុ ។

ព្រះគម្ពីរគូរអាន (៣១:១៨) ចែងថា៖

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

១៨. ចូរកូនកុំបែរថ្ពាល់ចេញពីបណ្តាមនុស្ស ចូរកូនកុំដើរក្រអឺតនៅលើផែនដី ឡើយ ។ អល់ឡោះហ្គ័ម៍មិនសព្វព្រះហឫទ័យមនុស្សព្រហើន សម្បូរអំនួតគយរទេ ។

ដែលយើងមិនត្រូវអួតដាក់គេនោះ មិនបានសេចក្តីថាយើងមិនអាចរីករាយ បាននោះទេ ។ យើងអាចរីករាយបាន អាចឲ្យមិត្តនិងគ្រួសារយើងឃើញបានថា យើងរីករាយ តែព្រោះតែយើងរីករាយ មិនមែនក្នុងបំណងអួតដាក់គេទេ ។

តើមនុស្សមានអំនួតនឹងនិយាយដូចម្តេចអំពីព្រឹត្តិការណ៍តទៅ ប្រៀបនឹង មនុស្សដែលគេបានបង្ហាត់បង្រៀនកុំឲ្យអួតដាក់គេ ?

១. ពេលប្រឡងសិក្សាជាប់លេខមួយ ។

២. ពេលសូត្រខួរអ្នកឲ្យគេស្តាប់នៅក្នុងម៉ាស៊ីនយ៉ូដូ ។

៣. ពេលឈ្នះបានមេដាយក្នុងទិវាប្រកួតកីឡានៅឯសាលារៀនអ៊ីស្លាម ។

៤. ពេលឈ្នះមិត្តក្នុងការប្រកួតល្បែង (កីឡាតិន្និស កីឡាស្រ្តាប៊ីល

។ល ។) ។

៥. ពេលថ្លែងសុន្ទរកថានៅចំពោះមុខសាធារណៈជន ។

មេរៀនទី ១៨

ការសងសឹក

ការសងសឹកគឺ "វាយតតបវិញ" ទៅលើបុគ្គលដែលបានវាយប្រហារមកលើអ្នក ។ បានសេចក្តីថាសងវិញ ។

អល់ឡោះហ្ន៎ عَلَيْهِ មានព្រះបន្ទូលថា អ្នកមានសិទ្ធិសងសឹកបើអ្នកចង់ (ដោយមានលក្ខខណ្ឌស្របតាមច្បាប់ស្តារីអាស៊ុរ) តែអ្នកគប្បីលើកលែងទោស ។

មានសុភាសិតបរទេសខ្លះដែរ ដែលណែនាំអ្នកឲ្យចេះលះបង់ចោលការសងសឹក គឺ៖

- ក. លើកលែងទោស លែងនឹកនា ។
- ខ. កប់ចោលពូថៅសង្គ្រាម ។

ព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ន صلى الله عليه وآله وسلم មានព្រះវចនៈ ថា ប្រការជាទីគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយ គឺលើកលែងទោសឲ្យបុគ្គលណាដែលបានប្រព្រឹត្តអាក្រក់មកលើខ្លួនអ្នក ។

Sources:

imamia.org

shia974.fr

www.madressa.net

https://www.imamreza.net/old/eng/imamreza.php?id=3124

25 The Book of Jihad	كتاب الجهاد
(6)Chapter: Concession Allowing One Who Has A Mother To Stay Behind	باب الرُّحْصَةِ فِي التَّخْلُفِ لِمَنْ لَهُ وَالِدَةٌ .
It was narrated from Mu'awiyah bin Jahimah As-Sulami, that Jahimah came to the Prophet (ﷺ) and said: "O Messenger of Allah! I want to go out and fight (in Jihad) and I have come to ask your advice." He said: "Do you have a mother?" He said: "Yes." He said: "Then stay with her, for Paradise is beneath her feet."	أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَبْدِ الْحَكَمِ الْوَرَّاقُ، قَالَ حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ طَلْحَةَ، - وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ - عَنْ أَبِيهِ، طَلْحَةَ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ جَاهِمَةَ السُّلَمِيِّ، أَنَّ جَاهِمَةَ، جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَدْتُ أَنْ أَعْرُزَ وَقَدْ جِئْتُ أَسْتَشِيرُكَ . فَقَالَ " هَلْ لَكَ مِنْ أُمِّ " . قَالَ نَعَمْ . قَالَ " فَالزَّمْهَا فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ رِجْلَيْهَا " .
Grade: Sahih (Darussalam) Reference : Sunan an-Nasa'i 3104 In-book reference : Book 25, Hadith 20 English translation : Vol. 1, Book 25, Hadith 3106	Source: https://sunnah.com/nasai:3104

2 The Book of Purification	كتاب الطهارة
(1)Chapter: The virtue of wudu'	(1) باب فَضْلِ الْوُضُوءِ
Abu Malik at-Ash'ari reported: The Messenger of Allah (ﷺ) said: Cleanliness is half of faith and al-Hamdu Lillah (all praise and gratitude is for Allah alone) fills the scale, and Subhan Allah (Glory be to Allah) and al-Hamdu Lillah fill up what is between the heavens and the earth, and prayer is a light, and charity is proof (of one's faith) and endurance is a brightness and the Holy Qur'an is a proof on your behalf or against you. All men go out early in the morning and sell themselves, thereby setting themselves free or destroying themselves.	حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، حَدَّثَنَا أَبَانُ، حَدَّثَنَا يَحْيَى، أَنَّ زَيْدًا، حَدَّثَهُ أَنَّ أَبَا سَلَامٍ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ . وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّلَاةُ نُورٌ وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ كُلُّ النَّاسِ يَعْدُو فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُؤَبِّدُهَا " .
Reference : Sahih Muslim 223 In-book reference : Book 2, Hadith 1 USC-MSA web (English) reference : Book 2, Hadith 432 (deprecated numbering scheme)	https://sunnah.com/muslim:223

15 Jihad (Kitab Al-Jihad)	كتاب الجهاد
(869) Chapter: Regarding Bravery And Cowardice	(22) باب فِي الْجُرْأَةِ وَالْجُبْنِ
<p>Narrated AbuHurayrah: I heard the Messenger of Allah (ﷺ) say: What is evil in a man are alarming niggardliness and unrestrained cowardice.</p>	<p>حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْجَرَّاحِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مَرْوَانَ، قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " شَرُّ مَا فِي رَجُلٍ شُحُّ هَالِعٍ وَجُبْنٌ حَالِعٌ " .</p>
Grade: Sahih (Al-Albani)	صحيح (الألباني) حكم
<p>Reference : Sunan Abi Dawud 2511 In-book reference : Book 15, Hadith 35 English translation : Book 14, Hadith 2505</p>	source: https://sunnah.com/abudawud:2511